

El poder de la llengua

Pentateuc

Per aquests es van dividir les illes de les nacions en les seves terres; cadascun segons la seva llengua, segons les seves famílies, en les seves nacions. Aquests són els fills de Cam, segons les seves famílies, segons les seves llengües, en els seus països i en les seves nacions. Aquests són els fills de Sem, segons les seves famílies, segons les seves llengües, a les seves terres, segons les seves nacions. Gènesi 10:5,20,31

Moisès digué al Senyor: «Senyor meu, no sóc eloqüent, ni fins ara, ni des que has parlat al teu servent; sóc lent de parlar i de llengua.» El Senyor li digué: «Qui ha fet la boca de l'home? Qui fa mut o sord, o hi veu o és cec? No sóc jo el Senyor? Èxode 4:10-11

Però contra cap dels fills d'Israel, ni un gos mourà la llengua, ni contra home ni contra bèstia, perquè sapigueu que el Senyor fa una diferència entre egipcis i Israel. Èxode 11:7

Perquè no vas servir el Senyor, el teu Déu, amb alegria i amb alegria de cor, amb l'abundància de totes les coses, per tant, serviràs els teus enemics que el Senyor enviarà contra tu, amb fam i set, i nuesa, i amb manca de totes les coses; i posarà un jou de ferro al teu coll, fins que t'hagi destruït. El Senyor farà venir contra tu una nació de lluny, de l'extrem de la terra, tan ràpida com vola l'àguila; una nació la llengua de la qual no entendràs. Deuteronomi 28:47-49

Història

I tot el poble va tornar en pau al campament, a Maqedà, on era Josuè; ningú no va moure la seva llengua contra cap dels fills d'Israel. Josuè 10:21

Gedeó va fer baixar el poble a l'aigua, i el Senyor digué a Gedeó: «Posaràs a part tothom qui llepi l'aigua amb la llengua com llepa un gos; i també tothom qui s'agenolli per beure.» Jutges 7:5

L'Esperit del Senyor va parlar per mi, i la seva paraula era a la meva llengua. El Déu d'Israel ha dit, la Roca d'Israel m'ha parlat: El qui governa sobre els homes ha de ser just, governant amb temor de Déu. 2 Samuel 23:2-3

I en temps d'Artaxerxes, Bixlam, Mitredat, Tabeel i la resta dels seus companys van escriure a Artaxerxes, rei de Pèrsia; i l'escriu de la carta estava escrit en sirià i interpretat en sirià. Esdres 4:7

Perquè som venuts, jo i el meu poble, per ser destruïts, matats i perir. Però si haguéssim estat venuts com a esclaus i esclaves, m'hauria callat, tot i que l'enemic no podria compensar el dany del rei. Esdres 7:4

Poesia

Estaràs protegit del flagell de la llengua, i no tindràs por de la destrucció quan vingui. Job 5:21

Ensenya'm, i callaré; fes-me entendre en què m'he equivocat. Job 6:24

Hi ha iniquitat a la meua llengua? No pot el meu gust discernir les coses perverses? Job 6:30

Qui em podrà defensar? Ara, si callo, moriré. Job 13:19

Perquè la teua boca revela la teua iniquitat, i tries la llengua dels astuts. Job 15:5

Encara que la maldat sigui dolça a la seva boca, encara que l'amagui sota la seva llengua; Job 20:12

Xuclarà el verí dels àspids: la llengua de la víbora el matarà. Job 20:16

Els meus llavis no diran maldat, ni la meua llengua proferirà engany. Job 27:4

Els nobles van callar, i la seva llengua se'ls va enganxar al paladar. Job 29:10

Heus aquí, ara he obert la boca, la meua llengua ha parlat a la meua boca. Job 33:2

Pots treure leviatan amb un ham, o deixar caure la seva llengua amb una corda? Job 41:1

Perquè no hi ha fidelitat a la seva boca; el seu interior és pura malícia; la seva gola és un sepulcre obert; adulen amb la seva llengua. Salms 5:9

La seva boca és plena de maledicció, d'engany i de frau: sota la seva llengua hi ha malícia i vanitat. Salms 10:7

El Senyor tallarà tots els llavis aduldors i la llengua que parla coses arrogants. Salms 12:3

Qui han dit: «Amb la nostra llengua prevaldrem; els nostres llavis són nostres. Qui és el nostre senyor?» Salms 12:4

El qui no calumnia amb la seva llengua, ni fa mal al seu proïsme, ni s'acosta a ell amb cap insult. Salms 15:3

La meua força s'ha assecat com un fragment de terrissa, la meua llengua s'ha enganxat a les meves galtes, i tu m'has fet caure a la pols de la mort. Salms 22:15

Els amagaràs en el secret de la teua presència, de l'orgull humà; els guardaràs en un pavelló secret, lluny de la baralla de les llengües. Salm 31:20

Guarda la teua llengua del mal, i els teus llavis de parlar engany. Salms 34:13

I la meua llengua parlarà de la teua justícia i de la teua lloança tot el dia. Salms 35:28

La boca del just parla saviesa, i la seva llengua parla de judici. Salms 37:30

(Al músic principal, a Jedutun. Salm de David.) Vaig dir: «Vigilaré els meus camins, per no pecar amb la meua llengua; frenaré la meua boca mentre el malvat estigui davant meu.» Salms 39:1

El meu cor cremava dins meu, mentre reflexionava, el foc cremava: llavors vaig parlar amb la meua llengua, Salms 39:3

(Al músic principal sobre Xosannim, per als fills de Corè, Masquil, un càntic d'amor.) El meu cor canta una bona cosa: parlo de les coses que he fet per al rei; la meua llengua és la ploma d'un escriptor hàbil. Salms 45:1

Dones la teua boca al mal, i la teua llengua maquina engany. Salms 50:19

Allibera'm de la sang vessada, oh Déu, Déu de la meua salvació, i la meua llengua cantarà la teua justícia. Salms 51:14

La teua llengua maquina mals, com una navalla afilada, que obra amb engany. Salms 52:2

T'agraden totes les paraules devoradores, oh llengua enganyosa. Salms 52:4

Destruïx, Senyor, i divideix les seves llengües, perquè he vist violència i conflictes a la ciutat. Salm 55:9

La meua ànima és entre lleons, i jeu entre els que estan en flames, els fills dels homes, les dents dels quals són llances i fletxes, i la seva llengua una espasa afilada. Salms 57:4

Que esmolen la seva llengua com una espasa, i tensen els seus arcs per disparar les seves fletxes, fins i tot paraules amargues: Salms 64:3

Així faran caure la seva pròpia llengua sobre ells mateixos: tots els qui els vegin fugiran. Salms 64:8

Vaig cridar a ell amb la meua boca, i va ser lloat amb la meua llengua. Salms 66:17

Perquè el teu peu es mulli en la sang dels teus enemics, i la llengua dels teus gossos en ella. Salms 68:23

La meua llengua també parlarà de la teua justícia tot el dia, perquè seran avergonyits, perquè seran avergonyits els qui em busquen mal. Salms 71:24

Dirigeixen la seva boca contra el cel, i la seva llengua recorre la terra. Salms 73:9

No obstant això, el van afalagar amb la seva boca, i li van mentir amb les seves llengües. Salm 78:36

Perquè la boca dels malvats i la boca dels enganyosos s'han obert contra mi: han parlat contra mi amb llengua mentidera. Salms 109:2

La meua llengua parlarà de la teua paraula: perquè tots els teus manaments són justícia. Salms 119:172

Allibera la meua ànima, Senyor, dels llavis mentiders i de la llengua enganyosa. Salms 120:2

Què et donaran, o què et faran, llengua enganyosa? Salms 120:3

Aleshores la nostra boca s'omplia de rialles, i la nostra llengua de cants; llavors deien entre les nacions: El Senyor ha fet grans coses per ells. Salms 126:2

Si no et recordo, que la meua llengua s'enganxi al paladar; si no prefereixo Jerusalem per sobre de la meua principal alegria. Salms 137:6

Perquè no hi ha cap paraula a la meua llengua, però tu, Senyor, la coneixes tota. Salms 139:4

Han esmolat les seves llengües com una serp; tenen verí de víper sota els seus llavis. Selah. Salm 140:3

Sis coses odia el Senyor, i set li són abominables: els ulls altius, la llengua mentidera, les mans que vessen sang innocent, el cor que maquina idees malvades, els peus que corren corrent cap al mal, el fals testimoni que diu mentides i el qui sembla la discòrdia entre germans. Proverbis 6:16-19

Per guardar-te de la dona dolenta, de l'adulació de la llengua d'una dona estranya. Proverbis 6:24

La llengua del just és com plata escollida: el cor dels malvats val poc. Proverbis 10:20

La boca del just dóna saviesa, però la llengua perversa serà extirpada. Proverbis 10:31

Hi ha qui parla com les punxades d'una espasa, però la llengua dels savis és salut. Proverbis 12:18

El llavi de veritat es mantindrà per sempre, però la llengua mentidera només dura un moment. Proverbis 12:19

La llengua dels savis fa bona ús del coneixement, però la boca dels necis vessa ximpleries. Proverbis 15:2

Una llengua sana és un arbre de vida: però la seva perversió és una bretxa per a l'esperit. Proverbis 15:4

Els preparatius del cor en l'home i la resposta de la llengua, són del Senyor. Proverbis 16:1

El malvat escolta els llavis falsos, i el mentider escolta la llengua maligna. Proverbis 17:4

El qui té un cor pervers no troba el bé, i el qui té una llengua perversa cau en la maldat. Proverbis 17:20

La mort i la vida són en el poder de la llengua: i els qui l'estimen, en menjaran el fruit. Proverbis 18:21

L'acumulació de tresors amb una llengua mentidera és una vanitat que es llença d'un costat a l'altre dels qui busquen la mort. Proverbis 21:6

Qui guarda la seva boca i la seva llengua, guarda la seva ànima dels problemes. Proverbis 21:23

Amb paciència es convenç un príncep, i una llengua suau trenca l'os. Proverbis 25:15

El vent del nord escampa la pluja, i un rostre enfadat també una llengua calumniadora. Proverbis 25:23

La llengua mentidera odia els qui pateixen afliccions, i la boca adulatora causa ruïna. Proverbis 26:28

Qui repren un home trobarà més favor després que qui adula amb la llengua. Proverbis 28:23

Obre la boca amb saviesa, i a la seva llengua hi ha la llei de la bondat. Proverbis 31:26

Els teus llavis, esposa meva, degoten com la bresca; tens mel i llet sota la llengua; i l'olor dels teus vestits és com l'olor del Líban. Càntic dels Càntics 4:11

Profetes

Perquè Jerusalem està en ruïnes, i Judà ha caigut; perquè la seva llengua i les seves obres són contra el Senyor, per irritar els ulls de la seva glòria. Isaïes 3:8

I el Senyor destruirà completament la llengua del mar d'Egipte; i amb el seu vent poderós agitarà la seva mà sobre el riu, i el colpejarà en set corrents, i farà que la gent hi vagi amb les sabates seques. Isaïes 11:15

Perquè amb llavis balbucejants i amb una llengua estranya parlarà a aquest poble. Isaïes 28:11

Heus aquí, el nom del Senyor ve de lluny, ardent amb la seva ira, i la seva càrrega és pesada; els seus llavis són plens d'indignació, i la seva llengua com un foc devorador. Isaïes 30:27

El cor dels temeraris entendre el coneixement, i la llengua dels tartamudejants parlarà clarament. Isaïes 32:4

No veuràs un poble ferotge, un poble de parla més profunda que no pots entendre, de llengua tartamudejant que no pots entendre. Isaïes 33:19

Aleshores el coix saltarà com un cérvol, i la llengua del mut cantarà: perquè brollaran aigües al desert, i rierols a la stepa. Isaïes 35:6

Quan els pobres i els necessitats busquin aigua, i no n'hi hagi, i la seva llengua es degoti de set, jo, el Senyor, els escoltaré, jo, el Déu d'Israel, no els abandonaré. Isaïes 41:17

Ho jurat per mi mateix, la paraula ha sortit de la meua boca amb justícia, i no tornarà, que davant meu tot genoll s'inclinarà, tota llengua jurarà. Isaïes 45:23

El Senyor Déu m'ha donat la llengua dels savis, perquè sàpiga dirigir una paraula a temps al qui està cansat. Ell desperta cada matí, em desperta l'orella perquè escolti com els savis. Isaïes 50:4

Cap arma forjada contra tu prosperarà, i condemnaràs tota llengua que s'aixequi contra tu per jutjar. Aquesta és l'herència dels servents del Senyor, i la seva justícia prové de mi, diu el Senyor. Isaïes 54:17

Contra qui us burleu? Contra qui eixamfleu la boca i traieu la llengua? No sou vosaltres fills de la transgressió, una llavor de la mentida? Isaïes 57:4

Perquè les vostres mans estan tacades de sang, i els vostres dits d'iniquitat; els vostres llavis han dit mentides, la vostra llengua ha murmurat perversió. Isaïes 59:3

Perquè conec les seves obres i els seus pensaments; vindrà, que reuniré totes les nacions i llengües; i vindran, i veuran la meva glòria. Isaïes 66:18

I dobleguen la seva llengua com un arc per a la mentida; però no són valents per a la veritat a la terra; perquè van de mal en mal, i no em coneixen, diu el Senyor. I enganyen cadascú el seu veí, i no diran la veritat; han ensenyat a la seva llengua a dir mentides i es cansen de cometre iniquitat. Jeremies 9:3,5

La seva llengua és com una fletxa disparada; profereix engany: amb la boca l'un parla pacíficament amb el seu veí, però al cor l'atrapa. Jeremies 9:8

Llavors digueren: «Veni, maquinem plans contra Jeremies; perquè la llei no desapareixerà del sacerdot, ni el consell del savi, ni la paraula del profeta. Veni, colpegem-lo amb la llengua, i no fem cas de cap de les seves paraules.» Jeremies 18:18

«No és la meva paraula com el foc? —diu el Senyor—, com un martell que trenca la roca en trossos. Per tant, vet aquí que jo estic contra els profetes —diu el Senyor—, que roben les meves paraules cadascun al seu veí. —Vet aquí que jo estic contra els profetes —diu el Senyor—, que fan servir la seva llengua i diuen: «Ell diu:» —Vet aquí que jo estic contra els qui profetitzen somnis falsos —diu el Senyor—, i els expliquen i fan enganyar el meu poble amb les seves mentides i amb la seva lleugeresa; tot i que jo no els he enviat ni els he manat; per tant, no seran de cap profit per a aquest poble —diu el Senyor—. Jeremies 23:29-32

La llengua del nadó de llet s'enganxa al paladar per la set; els nens petits demanen pa, i no hi ha qui els el doni. Lamentacions 4:4

Faré que la teva llengua s'enganxi al paladar, i quedaràs mut i no seràs per a ells qui els reprenguin, perquè són una casa rebel. Ezequiel 3:26

Nens sense cap defecte, ben plantats, hàbils en tota saviesa, astuts en coneixement i amb entesa científica, capaços de servir al palau del rei, i a qui ensenyessin la doctrina i la llengua dels caldeus. Daniel 1:4

Tornen, però no a l'Altíssim; són com un arc enganyós; els seus prínceps cauran per l'espasa per la fúria de la seva llengua; això serà la seva burla a la terra d'Egipte. Osees 7:16

I el seu oncle se l'endurà, i el qui el cremarà, per treure els ossos de la casa, i preguntarà al qui és a la vora de la casa: "Hi ha encara algú amb tu?" I ell respondrà: "No". Aleshores dirà: "Calla, perquè no podem fer ús del nom del Senyor". Amós 6:10

Perquè els seus rics són plens de violència, i els seus habitants diuen mentides, i la seva llengua és enganyosa a la boca. Miquees 6:12

Tens els ulls més purs per contemplar el mal, i no pots contemplar la iniquitat. Per què mires els qui actuen traïdorament, i calles quan el malvat devora l'home que és més just que ell? Habacuc 1:13

El romanent d'Israel no cometrà iniquitat, ni dirà mentides; ni es trobarà llengua enganyosa a la seva boca; perquè pasturaran i jeuran, i no hi haurà qui els espanti. Sofonies 3:13

I aquesta serà la plaga amb què el Senyor colpejarà tots els pobles que han lluitat contra Jerusalem: la seva carn es consumirà mentre estiguin drets, i els seus ulls es consumiran als seus forats, i la seva llengua es consumirà a la seva boca. Zacaries 14:12

Evangelis

Llavors el va prendre a part de la multitud, li va ficar els dits a les orelles, va escopir i li va tocar la llengua. Marc 7:33

I a l'instant se li obriren les orelles, se li deslligà la llengua i parlava clarament. Marc 7:35

I aquests senyals seguiran els qui creuran: En el meu nom expulsaran dimonis; parlaran en noves llengües; Marc 16:17

I a l'instant se li obrí la boca, i se li deslitzà la llengua, i parlava, i beneïa Déu. Lluc 1:64

I cridà i digué: «Pare Abraham, tingues pietat de mi, i envia Llätzer perquè mulli la punta del seu dit en aigua i em refresqui la llengua, perquè pateixo molt enmig d'aquestes flames.» Lluc 16:24

Ara hi ha a Jerusalem, vora el mercat de les ovelles, una piscina, anomenada en hebreu Betesda, que té cinc pòrtics. Joan 5:2

Actes dels Apòstols

I això va ser sabut per tots els habitants de Jerusalem, de manera que aquell camp s'anomena en la seva pròpia llengua Aceldama, que vol dir, Camp de sang. Actes 1:19

I se'ls van aparèixer unes llengües com de foc, que es van dividir entre si, i es van posar sobre cadascun d'ells. I tots van quedar plens de l'Esperit Sant, i van començar a parlar en altres llengües, tal com l'Esperit els donava a parlar. Com és que sentim cadascú parlar la seva pròpia llengua, la llengua on vam néixer? Cretenses i àrabs, els sentim parlar en les nostres llengües les meravelles de Déu. Actes 2:3-4,8,11

Perquè David diu d'ell: «Sempre veia el Senyor davant meu, perquè és a la meva dreta, perquè no sigui commogut. Per això el meu cor s'alegrava, la meva llengua s'alegrava; a més, la meva carn descansarà en esperança. No deixaràs la meva ànima a l'infern, ni permetràs que el teu Sant vegi la corrupció.» Actes 2:25-27

Perquè els sentien parlar en llengües i glorificar Déu. Pere va respondre: «Algú pot prohibir l'aigua perquè no siguin batejats aquests que han rebut l'Esperit Sant com nosaltres?» Actes 10:46-47

I quan Pau els hagué imposat les mans, l'Esperit Sant va venir sobre ells; i parlaven en llengües i profetitzaven. Actes 19:6

I després que li hagués donat permís, Pau es va posar dret a les escales i va fer senyals amb la mà al poble. I quan es va fer un gran silenci, els va parlar en hebreu, dient: Actes 21:40

(I quan van sentir que els parlava en hebreu, van guardar més silenci; i ell va dir:) Actes 22:2

I quan tots vam caure a terra, vaig sentir una veu que em parlava i em deia en hebreu: Saule, Saule, per què em persegueixes? Et costa molt donar puntades de peu contra els punys. Actes 26:14

Epístoles

La seva gola és un sepulcre obert; amb les seves llengües han enganyat; el verí d'àspids és sota els seus llavis. Romans 3:13

Perquè està escrit: «Tant com visc jo —diu el Senyor—, que tot genoll s'inclinirà davant meu, i tota llengua confessarà Déu». Romans 14:11

A uns, fer miracles; a uns altres, profecia; a uns altres, discernir els esperits; a uns altres, diverses menes de llengües; a uns altres, la interpretació de les llengües. Déu ha posat, en primer lloc, apòstols; en segon lloc, profetes; en tercer lloc, mestres; després, els que tenen dons de miracles; després, els que tenen dons de guarir; els que ajuden; els que governen; i els que tenen dons de guarir diverses llengües. Tots tenen dons de guarir? Tots parlen en llengües? Tots interpreten? Però cobegeu els millors dons; però us mostro un camí més excel·lent. 1 Corintis 12:10,28,30-31

Si parlés les llengües dels homes i dels àngels, però no tingués caritat, sóc com un llautó que ressona o un címbal que dringa. La caritat no falla mai; però les profecies, fallaran; les llengües, cessaran; el coneixement, s'esvairà. 1 Corintis 13:1,8

1 Corintis 14

1 Seguiu la caritat i desitgeu els dons espirituals, però més aviat que pugueu profetitzar.

2 Perquè qui parla en llengües desconegudes no parla als homes, sinó a Déu, perquè ningú no l'entén; però en l'esperit parla misteris.

3 Però el qui profetitza parla als homes per edificar, exhortar i consolar.

4 El qui parla en llengua desconeguda s'edifica a si mateix, però el qui profetitza edifica l'església.

5 Voldria que tots parléssim en llengües, però més aviat que profetitzéssiu; perquè és més gran el qui profetitza que el qui parla en llengües, si no és que interpreta, a fi que l'església rebi edificació.

6 Ara, germans, si vingués a vosaltres parlant en llengües, de què us serviria, si no us parlés per revelació, o per coneixement, o per profecia, o per doctrina?

7 I fins i tot les coses sense vida que donen so, ja sigui una flauta o una arpa, si no donen una distinció en els sons, com es sabrà què és una flauta o una arpa?

8 Perquè si la trompeta dóna un so incert, qui es prepararà per a la batalla?

9 Així mateix vosaltres, si no pronuncieu amb la llengua paraules fàcils d'entendre, com es coneixerà el que es diu? Perquè parlareu a l'aire.

10 Potser hi ha tantes menes de veus al món, i cap d'elles és sense significat.

11 Per tant, si no conec el significat de la veu, seré un bàrbar per al qui parla, i el qui parla serà un bàrbar per a mi.

12 Així mateix, vosaltres, ja que esteu zelosos pels dons espirituals, procureu abundar en l'edificació de l'església.

13 Per tant, qui parli en llengua desconeguda, que pregui perquè pugui interpretar.

- 14 Perquè si prego en una llengua desconeguda, el meu esperit prega, però el meu enteniment és infructuós.
- 15 Què és, doncs? Pregaré amb l'esperit i també pregaré amb l'enteniment; cantaré amb l'esperit i també cantaré amb l'enteniment.
- 16 Si no, si beneeixes amb l'esperit, com podrà dir Amén quan donis gràcies aquell que ocupa el lloc dels ignorants, ja que no entén el que dius?
- 17 Tu, certament, dónes bones gràcies, però l'altre no queda edificat.
- 18 Dono gràcies al meu Déu, perquè parlo en llengües més que tots vosaltres.
- 19 Tot i això, a l'església prefereixo parlar cinc paraules amb el meu enteniment, per tal d'ensenyar també als altres, que no pas deu mil paraules en una llengua desconeguda.
- 20 Germans, no sigueu nens en el seny; però sigueu nens en la malícia, però sigueu homes en el seny.
- 21 A la llei està escrit: «Parlaré a aquest poble amb gent d'altres llengües i llavis aliens, i tot i així no m'escoltaran», diu el Senyor.
- 22 Per tant, les llengües són un senyal, no per als qui creuen, sinó per als qui no creuen; en canvi, la profecia no serveix per als qui no creuen, sinó per als qui creuen.
- 23 Si, doncs, tota l'església es reuneix en un sol lloc, i tothom parla en llengües, i hi entren indoctes o incrèduls, no diran que esteu bojos?
- 24 Però si tots profetitzen, i entra algun incrèdul o un ignorant, tothom el convenç, tothom el jutja.
- 25 I així es manifesten els secrets del seu cor; i així, prosternant-se amb el front, adorarà Déu i proclamarà que Déu és en vosaltres de veritat.
- 26 Com és, doncs, germans? Quan us reuniu, cadascú té un salm, una doctrina, una llengua, una revelació, una interpretació. Que tot es faci per a l'edificació.
- 27 Si algú parla en una llengua desconeguda, que ho facin dos, o com a màxim tres, i per torns; i que un interpreti.
- 28 Però si no hi ha intèrpret, que calli a l'església; i que parli amb si mateix i amb Déu.
- 29 Que els profetes parlin dos o tres, i que els altres jutgin.
- 30 Si alguna cosa és revelada a un altre que està assegut, que calli el primer.
- 31 Perquè tots podeu profetitzar un per un, a fi que tots aprenguin i tots siguin consolats.
- 32 I els esperits dels profetes estan subjectes als profetes.
- 33 Déu no és l'autor de la confusió, sinó de la pau, com en totes les esglésies dels sants.
- 34 Les dones que guardin silenci a les esglésies, perquè no els és permès parlar; però se'ls mana que estiguin sotmeses, com també diu la Llei.
- 35 I si volen aprendre alguna cosa, que preguntin als seus marits a casa, perquè és una vergonya que les dones parlin a l'església.
- 36 Què? La paraula de Déu ha sortit de vosaltres o només ha arribat a vosaltres?
- 37 Si algú es creu profeta o espiritual, que reconegui que les coses que us escric són manaments del Senyor.
- 38 Però si algú ho ignora, que ho ignori.
- 39 Per tant, germans, cobegeu el profetitzar i no prohibiu el parlar en llengües.
- 40 Que tot es faci decentment i amb ordre.

I que tota llengua confessi que Jesucrist és el Senyor, per a glòria de Déu Pare. Filipencs 2:11

Si algú entre vosaltres es creu religiós i no refrena la seva llengua, sinó que enganya el seu propi cor, la religió d'aquest home és vana. Jaume 1:26

Així també la llengua és un membre petit, i es vanta de grans coses. Mireu, quina gran cosa encén un foc petit! I la llengua és un foc, un món d'iniquitat. Així és la llengua entre els nostres membres, que contamina tot el cos i incendia el curs de la natura; i és incendiada per l'infern. Perquè tota mena de bèsties, i d'ocells, i de serps, i de les bestioles del mar, són domades, i han estat domades per la

humanitat. Però la llengua ningú no la pot domar; és un mal rebel, ple de verí mortal. Amb ella beneïm Déu, fins i tot el Pare; i amb ella maleïm els homes, que són fets a semblança de Déu; De la mateixa boca surt la benedicció i la maledicció. Germans meus, aquestes coses no han de ser així. Jaume 3:5-10

Perquè qui vulgui estimar la vida i veure dies bons, que guardi la seva llengua del mal i els seus llavis que no parlin engany: 1 Pere 3:10

Fillets meus, no estimem de paraula ni de llengua, sinó de veritat i amb obres. 1 Joan 3:18

Revelació

I cantaven un càntic nou, que deia: «Ets digne de prendre el llibre i d'obrir-ne els segells, perquè vas ser immolat i ens vas redimir per a Déu amb la teva sang, de tota tribu, llengua, poble i nació.» Apocalipsi 5:9

Després d'això vaig veure una gran multitud, que ningú no podia comptar, de totes les nacions, famílies, pobles i llengües, que estaven drets davant el tron i davant l'Anyell, vestits amb túniques blanques i amb palmes a les mans. Apocalipsi 7:9

I tenien un rei sobre ells, que era l'àngel de l'abisme, el nom del qual en hebreu és Abaddon, però en grec té el seu nom Apol·lió. Apocalipsi 9:11

I em va dir: «Cal que profetitzis de nou davant de molts pobles, nacions, llengües i reis.» Apocalipsi 10:11

I gent de tots els pobles, tribus, llengües i nacions veurà els seus cadàvers durant tres dies i mig, i no permetrà que els seus cadàvers siguin posats en sepulcres. Apocalipsi 11:9

I li va ser donat de fer la guerra contra els sants i de vèncer-los, i li va ser donat poder sobre totes les tribus, llengües i nacions. Apocalipsi 13:7

I vaig veure un altre àngel volar pel mig del cel, amb l'evangeli etern per predicar-lo als habitants de la terra, a tota nació, tribu, llengua i poble. Apocalipsi 14:6

I el cinquè àngel va vessar la seva copa sobre el tron de la bèstia; i el seu regne va quedar ple de tenebres; i es rosegaven la llengua de dolor. I els va reunir en un lloc anomenat en hebreu Armageddon. Apocalipsi 16:10,16

I em diu: «Les aigües que has vist, on seu la prostituta, són pobles, multituds, nacions i llengües.» Apocalipsi 17:15

Apòcrifs

Oh, homes, com no pot ser el rei el més poderós, si d'aquesta manera és obeït? I va callar. 1 Esdras 4:12

Però només vaig veure que va sortir de la seva boca com si hagués estat una bufada de foc, i dels seus llavis un alè de flama, i de la seva llengua va llançar espurnes i tempestes. 2 Esdras 13:10

Pel que fa a mi, he parlat de dia i no he callat de nit. 2 Esdres 14:43

No callaré més sobre la seva maldat, que profanament cometen, ni els permetré que facin les coses en què s'exerceixen malament. Vegeu, la sang innocent i justa clama a mi, i les ànimes dels justos es queixen contínuament. 2 Esdres 15:8

Tot i això, va enderrocar les seves fronteres i va tallar els seus bosquets, perquè havia decretat destruir tots els déus de la terra, que totes les nacions adorarien només Nabucodonosor i que totes les llengües i tribus l'invocarien com a déu. Judit 3:8

Perquè la saviesa és un esperit amorós; i no absoldrà el blasfem de les seves paraules: perquè Déu és testimoni dels seus rens, i un veritable observador del seu cor, i un oient de la seva llengua. Saviesa de Salomó 1:6

Guardeu-vos, doncs, de les murmuracions, que no serveixen de res; i eviteu les calumnies amb la llengua; perquè no hi ha cap paraula tan secreta que no serveixi de res; i la boca que menteix mata l'ànima. Saviesa de Salomó 1:11

Quan callo, esperaran el meu temps lliure, i quan parlo, m'escoltaran amb atenció; si parlo molt, es taparan la boca amb les mans. Saviesa de Salomó 8:12

Perquè la saviesa va obrir la boca dels muts i va fer eloqüents les llengües dels qui no podien parlar. Saviesa de Salomó 10:21

Perquè per la paraula es coneixerà la saviesa, i l'aprenentatge per la paraula de la llengua. Eclesiastès 4:24

No siguis precipitat en la teva llengua, ni gandul i negligent en les teves obres. Eclesiastès 4:29

No ventis amb qualsevol vent, ni vagis per tots els camins: perquè així fa el pecador que té doble llengua. Eclesiastès 5:9

L'honor i la vergonya hi ha en la paraula, i la llengua de l'home és la seva caiguda. Eclesiastès 5:13

No et diguis xiuxiuejador, ni facis assumptes amb la teva llengua: perquè una vergonya vil hi ha sobre el lladre, i una condemna dolenta sobre la llengua doble. Eclesiastès 5:14

En comptes d'un amic, no et converteixis en un enemic; perquè així heretaràs mala fama, vergonya i escarni. Així també ho farà un pecador que té doble llengua. Eclesiastès 6:1

Un llenguatge dolç multiplicarà els amics, i una llengua amable augmentarà les salutacions amables. Eclesiastès 6:5

No barallis amb un home parlador, ni amunteguis llenya al seu foc. Eclesiastès 8:3

L'home de mala llengua és perillós a la seva ciutat; i el qui parla amb temeritat serà odiat. Eclesiastès 9:18

Quan un ric parla, tothom es calla, i, mireu, el que diu, ho lloen fins als núvols; però si parla el pobre, diuen: "Qui és aquest?" I si ensopega, l'ajudaran a enderrocar. Eclesiastès 13:23

Els donà consell, llengua, ulls, orelles i cor per entendre. Eclesiastès 17:6

Qui domina la seva llengua viurà sense baralles; i qui avorreix les xerrameca tindrà menys mal. Eclesiastès 19:6

Hi ha qui rellicca en la seva parla, però no de cor; i qui és aquell que no ha ofès amb la seva llengua? Eclesiastès 19:16

Hi ha una reprensió que no és decent: també hi ha qui es calla, i és savi. Eclesiàstic 20:1

Alguns callen, perquè no tenen res a dir; i alguns callen, sabent el moment oportú. Eclesiàstic 20:6

El savi callarà fins que vegi l'oportunitat; però el xerraire i el neci no miraran el moment. Eclesiastès 20:7

Val més relliccar per la vorera que relliccar amb la llengua: així doncs, la caiguda dels malvats arribarà ràpidament. Eclesiastès 20:18

Qui posarà una guàrdia davant la meva boca, i un segell de saviesa als meus llavis, perquè no hi caigui de sobte, i que la meva llengua no em destrueixi? Eclesiastès 22:27

Hi ha nou coses que he jutjat al meu cor que són felices, i la desena la pronunciaré amb la meva llengua: un home que s'alegra dels seus fills; i el que viu per veure la caiguda del seu enemic. Eclesiàstic 25:7

Feliç aquell qui viu amb una esposa intel·ligent, que no ha fallat amb la seva llengua i que no ha servit un home més indigne que ell mateix: Eclesiastès 25:8

Però la tristor i la tristesa de la dona són gelosia d'una altra dona, i un flagell de la llengua que es fa sentir a tothom. Eclesiastès 26:6

Maleït sigui el murmurador i el doble de llengua, perquè han destruït molts qui estaven en pau. Una llengua calumniadora ha inquietat molts i els ha expulsat de nació en nació: ha enderrocat ciutats fortes i ha derrocat les cases dels grans homes. Una llengua calumniadora ha expulsat les dones virtuoses i les ha privat dels seus treballs. Qui l'escolta no trobarà mai descans, ni mai no viurà tranquil. El cop del fuet deixa marques a la carn, però el cop de la llengua trenca els ossos. Molts han caigut a la vora de l'espasa, però no tants com els que han caigut per la llengua. Bé és aquell qui és defensat pel seu verí, qui no ha trepitjat el seu jou, ni ha estat lligat amb les seves cadenes. Perquè el seu jou és un jou de ferro, i les seves cadenes són cadenes de bronze. La seva mort és una mort dolenta, la tomba seria millor que ella. No tindrà domini sobre els qui temen Déu, ni seran cremats amb la seva flama. Eclesiastès 28:13-22

Que el teu discurs sigui breu, comprenent molt en poques paraules; sigues com algú que sap i, tanmateix, es calla. Eclesiastès 32:8

La bellesa d'una dona alegra el rostre, i l'home no estima res més. Si hi ha bondat, mansuetud i consol a la seva llengua, el seu marit no és com els altres homes. Eclesiastès 36:22-23

Quatre maneres de coses apareixen: el bé i el mal, la vida i la mort; però la llengua les domina contínuament. Eclesiastès 37:18

La flauta i el saltiri fan una melodia dolça: però una llengua agradable és superior a tots dos. Eclesiastès 40:21

Una pregària de Jesús, fill de Sirac. Et donaré gràcies, oh Senyor i Rei, i et lloaré, oh Déu, el meu Salvador. Lloo el teu nom: perquè ets el meu defensor i el meu ajudant, i has preservat el meu cos de la destrucció, i del parany de la llengua calumniadora, i dels llavis que forgen mentides, i has estat el meu ajudant contra els meus adversaris. I m'has alliberat, segons la multitud de les teves misericòrdies i la grandesa del teu nom, de les dents dels qui estaven a punt de devorar-me, i de les mans dels qui buscaven la meva vida, i de les múltiples afliccions que patia; de l'ofec del foc per tot arreu, i del mig del foc que no vaig encendre; de les profunditats de les entranyes de l'infern, d'una llengua impura i de les paraules mentideres. Per una acusació al rei d'una llengua injusta, la meva ànima es va acostar fins a la mort, la meva vida va ser a prop de l'infern de sota terra. Eclesiastès 51:1-6

El Senyor m'ha donat una llengua per a la meva recompensa, i amb ella el lloaré. Eclesiastès 51:22

Quant a la seva llengua, està polida per l'obrer, i ells mateixos estan daurats i recoberts de plata; però són només falsos, i no poden parlar. Carta de Jeremies 1:8

El qual, escalfat immediatament, va ordenar que tallessin la llengua del primer que havia parlat i que li tallessin les extremitats del cos, mentre els altres germans i la seva mare ho miraven. 2 Macabeus 7:4

Després d'ell, el tercer va ser fet objecte d'escarni: i quan li van demanar, va treure la llengua, i de seguida, aixecant les mans amb valentia. 2 Macabeus 7:10

I després d'haver tallat la llengua d'aquell impiu Nicànor, va ordenar que la donessin a trossos als ocells i que pengessin la recompensa de la seva bogeria davant del temple. 2 Macabeus 15:33

I tots van ordenar amb un decret comú que en cap cas es deixés passar aquell dia sense solemnitat, sinó que es celebrés el tretze dia del dotzè mes, que en sirià s'anomena Adar, el dia abans del dia de Mardoqueu. 2 Macabeus 15:36

Henoc

Vaig veure en els meus somnis el que ara diré amb una llengua de carn i amb l'alè de la meva boca: que el Gran ha donat als homes per conversar-hi i entendre amb el cor. I vaig entrar fins que em vaig acostar a una paret que estava construïda amb cristalls i envoltada de llengües de foc: i va començar a espantar-me. I vaig entrar a les llengües de foc i em vaig acostar a una gran casa que estava construïda amb cristalls: i les parets de la casa eren com un terra tessel·lat fet de cristalls, i el seu fonament era de cristall. Henoc 14:2,9-10

I va traslladar el meu esperit al cel dels cels, i vaig veure allà com una estructura construïda amb cristalls, i entre aquests cristalls llengües de foc vivent. Henoc 71:5

I vaig alçar les mans amb justícia i vaig beneir el Sant i Gran, i vaig parlar amb l'alè de la meva boca i amb la llengua de carn que Déu ha fet per als fills de la carn dels homes, perquè parlessin amb ella, i Ell els va donar alè, llengua i boca perquè parlessin amb ella: Enoc 84:1

Jasher

I totes les nacions i llengües van sentir parlar de la seva fama, i es van reunir davant d'ell, i es van inclinar a terra, i li van portar ofrenes, i ell es va convertir en el seu senyor i rei, i tots van viure amb ell a la ciutat de Shinar, i Nimrod va regnar a la terra sobre tots els fills de Noè, i tots estaven sota el seu poder i consell. I tota la terra era d'una sola llengua i paraules d'unió, però Nimrod no va anar pels camins del Senyor, i va ser més malvat que tots els homes que van ser abans d'ell, des dels dies del diluvi fins a aquells dies. Jasher 7:45-46

I el rei Nimrod va regnar amb seguretat, i tota la terra estava sota el seu control, i tota la terra tenia una sola llengua i paraules d'unió. I Déu va dir als setanta àngels que estaven davant seu, als que eren a prop d'ell, dient: Veniu, baixem i confonem les seves llengües, perquè un home no entengui la llengua del seu veí, i així els van fer. I des de l'endemà, van oblidar cada home la llengua del seu veí, i no podien entendre parlar en una sola llengua, i quan el constructor prenia de les mans del seu veí calç o pedra que no havia ordenat, el constructor la llençava i la llançava sobre el seu veí, que moria. Jasher 9:20,32-33

I aquesta és la manera de les imatges: prendre un home que és el primogènit i matar-lo i treure-li els cabells del cap, i prendre sal i salar el cap i ungir-lo amb oli, després prendre una petita tauleta de coure o una tauleta d'or i escriure-hi el nom, i posar la tauleta sota la seva llengua, i prendre el cap amb la tauleta sota la llengua i posar-lo a la casa, i encendre llums davant seu i inclinar-s'hi. Jasher 31:41

I van posar el noi davant d'ells, i el noi va intentar estendre la mà cap a la pedra d'ònix, però l'àngel del Senyor li va agafar la mà i la va posar sobre el carbó, i el carbó es va apagar a la seva mà, i el va aixecar i se'l va ficar a la boca, i li va cremar part dels llavis i part de la llengua, i es va tornar pesat de boca i llengua. Jasher 70:29

Les nostres llengües contaran el teu poder, cantarem i lloarem les teves meravelles. Perquè ens vas salvar dels nostres enemics, ens vas alliberar dels qui s'aixecaven contra nosaltres, els vas destruir davant nostre i els vas oprimir sota els nostres peus. Jasher 89:20-21

Jubileus

I aquell dia es va tancar la boca de totes les bèsties, i del bestiar, i dels ocells, i de tot allò que camina, i de tot allò que es mou, de manera que ja no podien parlar més: perquè tots havien parlat entre ells amb un sol llavi i amb una sola llengua. Jubileus 3:28

I s'estén fins a arribar a Karaso: això és al si de la llengua que mira cap al sud. I la seva porció s'estén al llarg del Gran Mar, i s'estén en línia recta fins a arribar a l'oest de la llengua que mira cap al sud: perquè aquest mar s'anomena la llengua del Mar d'Egipte. Jubileus 8:13-14

I per a Arpacshad va sortir la tercera porció, tota la terra de la regió dels caldeus a l'est de l'Eufrates, que limita amb el Mar Roig, i totes les aigües del desert prop de la llengua del mar que mira cap a Egipte, tota la terra del Líban i Sanir i 'Amana fins a la frontera de l'Eufrates. I per a Tubal va sortir

la cinquena porció al mig de la llengua que s'acosta a la frontera de la porció de Lud fins a la segona llengua, fins a la regió més enllà de la segona llengua fins a la tercera llengua. I per a Meixec va sortir la sisena porció, tota la regió més enllà de la tercera llengua fins que s'acosta a l'est de Gadir. Jubileus 9:4,11-12

I vaig obrir la seva boca, les seves orelles i els seus llavis, i vaig començar a parlar amb ell en hebreu, en la llengua de la creació. Jubileus 12:26

I així com vas refrescar l'esperit de la teva mare durant la seva vida, el ventre de la que et va parir et beneeix així, el meu afecte i els meus pits et beneeixen i la meva boca i la meva llengua et lloen enormement. Jubileus 25:19

I Josep va veure que tots eren d'acord en bondat els uns amb els altres, i no es va poder contenir, i els va dir que ell era Josep. I va conversar amb ells en llengua hebrea i es va llançar al seu coll i va plorar. Jubileus 43:14-15

Llibres perduts de la Bíblia

I com que els pastors estaven ocupats en la mateixa feina, la cova en aquell moment semblava un temple gloriós, perquè les llengües dels àngels i dels homes s'unien per adorar i magnificar Déu, a causa del naixement del Senyor Crist. El Primer Evangeli de la Infància de Jesucrist 1:20

De seguida se li va desfermar la llengua, se li van obrir les orelles i va començar a cantar lloances a Déu, que l'havia restaurada. El Primer Evangeli de la Infància de Jesucrist 6:7

Jesús va respondre: «Si no haguessin pogut parlar, no haurien pogut parlar; però, com que cadascú té el domini de la seva pròpia llengua, per parlar tant bé com malament, que ho miri. Evangeli de Nicodem 2:5

Carí i Lentí, els dos fills de Simeó, van tremolar en sentir aquestes coses, i es van inquietar i van gemegar; i alhora, mirant al cel, van fer el senyal de la creu amb els dits a la llengua. Evangeli de Nicodem 12:24

I també diu: «L'estimaven amb la boca, i amb la llengua li mentien. Perquè el seu cor no era recte amb ell, ni eren fidels al seu pacte. Que es tornin muts tots els llavis enganyosos, i la llengua que parla coses arrogants. Els qui han dit: «Amb la nostra llengua prevaldrem; els nostres llavis són nostres, ell és el nostre Senyor». 1a Epístola de Climent als Corintis 7:16-17

I fins i tot aquest home, tot i ser tan honorat, no va parlar gaire de si mateix; però quan l'oracle de Déu li va ser lliurat des de l'arbust, va dir: Qui sóc jo, perquè m'enviïs? Sóc de veu fluixa i llengua lenta. 1a Epístola de Climent als Corintis 8:22

Allibera'm de la culpabilitat de sang, oh Déu, Déu de la meva salvació, i la meva llengua cantarà la teva justícia. 1a Epístola de Climent als Corintis 8:37

Que el govern de les seves llengües es manifesti pel seu silenci. 1a Epístola de Climent als Corintis 10:10

Guarda la teva llengua del mal, i els teus llavis que no parlin engany. 1a Epístola de Climent als Corintis 11:3

Perquè diu: «Es creu just aquell qui parla i escolta moltes coses, i té una llengua fluixa? Feliç aquell qui ha nascut de dona i viu pocs dies: no parreu gaire.» 1a Epístola de Climent als Corintis 14:6

Quan veies un lladre, llavors consenties amb ell; i feies partícip amb adúlter. Dediques la teva boca al mal, i la teva llengua maquina enganys. Seus i parles contra el teu germà; calumnies el fill de la teva mare. 1a Epístola de Climent als Corintis 17:11

Estaràs protegit del flagell de la llengua; no tindràs por de la destrucció quan vingui. 1a Epístola de Climent als Corintis 23:10

Apreneu a ser subjectius, deixant de banda tota fanfarroneria arrogant i arrogant de les vostres llengües. 1a Epístola de Climent als Corintis 23:16

No seràs de doble cor ni de doble llengua, perquè una doble llengua és un parany de mort. Estaràs subjecte al Senyor i als amos inferiors com si fossis representants de Déu, amb temor i reverència. Epístola general de Bernabé 14:14

És absurd anomenar Jesucrist i judaitzar. Perquè la religió cristiana no va abraçar el jueu, sinó el jueu el cristià; així tota llengua que cregués es reuniria en Déu. Epístola d'Ignasi als Magnesians 3:11

També els diaques han de ser irreprotxables davant d'ell, com a ministres de Déu en Crist, i no dels homes. No calumniadors, no dobles de llengua, no amants dels diners, sinó moderats en totes les coses, compassius, diligents, caminant segons la veritat del Senyor, que era el servent de tots. Epístola de Policarp als Filipencs 2:10

I ara han afegit lascivia als seus altres pecats i a les contaminacions de la seva malícia: així han omplert la mesura de les seves iniquitats. Però tu renya els teus fills amb totes aquestes paraules; i la teva dona, que serà la teva germana; i que aprengui a contenir la seva llengua, amb què calúnia. 1r Llibre d'Hermas (Visions) 2:10

Denota els dubtosos, que han cregut, i alguns altres que porten el Senyor a les seves llengües, però no el tenen al seu cor: per tant, la seva herba és seca i sense arrel; perquè només viuen en paraules, però les seves obres són mortes. 3r Llibre d'Hermas (Similituds) 9:194

Llibres oblidats de l'Edèn

Aleshores Adam i Eva van entrar a la cova i es van quedar pregant en la seva pròpia llengua, desconeguda per a nosaltres, però que coneixien bé. Primer Llibre d'Adam i Eva 5:1

Quan Adam va acabar el seu manament a Set, les seves extremitats es van afluixar, les seves mans i peus van perdre tota la força, la seva boca es va tornar muda i la seva llengua va deixar de parlar del tot. Va tancar els ulls i va expirar. Segon Llibre d'Adam i Eva 9:1

Al desè cel hi ha Déu, en hebreu s'anomena Aravat. Llibre dels Secrets d'Henoc 20:3

I vaig veure el vuitè Cel, que en hebreu s'anomena Muzaloth, el canviador de les estacions, de la sequera i de la humitat, i dels dotze signes del zodíac, que són per sobre del setè Cel. Llibre dels Secrets d'Henoc 21:7

I em deia totes les obres del cel, la terra i el mar, i tots els elements, els seus passos i anades, i els trons dels trons, el sol i la lluna, les anades i canvis de les estrelles, les estacions, els anys, els dies i les hores, les sortides del vent, el nombre dels àngels i la formació dels seus cants, i totes les coses humanes, la llengua de cada cançó i vida humana, els manaments, les instruccions i els cants de veu dolça, i totes les coses que convé aprendre. Llibre dels Secrets d'Henoc 23:1

O si un home es fa semblar bo davant d'un altre amb l'engany de la llengua, però té maldat al cor, no entendreà l'altre la traïció del seu cor, i serà condemnat ell mateix, ja que la seva mentida era evident per a tothom? Llibre dels Secrets d'Henoc 46:3

Beneït sigui aquell qui parla amb llengua i cor humils a tothom. Maleït sigui aquell qui parla pau amb la seva llengua, mentre que al seu cor no hi ha pau sinó una espasa. Llibre dels Secrets d'Henoc 52:13-14

...La seva llengua menteix quan fa un contracte amb jurament... Salms de Salomó 4

Senyor, allibera la meva ànima de l'home malvat i inicuu, de la llengua que és inicua i calumniadora, i que parla mentides i engany. Les paraules de la llengua de l'home malvat són molt retorçades, com entre un poble un foc que crema la seva bellesa. Així es complau a omplir les cases amb una llengua mentidera, a tallar els arbres de l'alegria que incendien els transgressors, a involucrar les llars en la guerra per mitjà de llavis calumniadors... Que pereixi en foc ardent la llengua calumniadora, lluny dels pietosos!... Salms de Salomó 12

El fruit dels llavis amb l'instrument ben afinat de la llengua,... Salms de Salomó 15

...Protegiu la meva llengua i els meus llavis amb paraules de veritat;... Salms de Salomó 16

Així doncs, el meu cor exhala lloança al Senyor, els meus llavis el lloen, i la meva llengua canta els seus salms. Odes de Salomó 40:5

Se suposa que han de fer servir la llengua siríaca, però no és així; la seva llengua és força diferent. Carta d'Aristees 1:16

Ara, com que estic desitjós de mostrar la meva gratitud a aquests homes i als jueus d'arreu del món i a les generacions futures, he decidit que la vostra llei sigui traduïda de la llengua hebrea que s'utilitza entre vosaltres a la llengua grega, perquè aquests llibres s'afegeixin als altres llibres reials de la meva biblioteca. Carta d'Aristees 2:20

Quan va sentir això, l'Antíoc, sanguinari, assassí i completament abominable, va ordenar que li tallessin la llengua. Però ell va dir: «Encara que em traieu l'òrgan de la parla, Déu també és oient dels muts. Mira, trec la llengua a punt: talleu-la, perquè així no silenciareu la meva Raó. De bon grat donem els nostres membres corporals perquè siguin mutilats per la causa de Déu. Però Déu et perseguirà ràpidament; perquè has tallat la llengua que li cantava càntics de lloança». Quart Llibre dels Macabeus 5:39-43

Però la mare, parlant en hebreu, com explicaré més endavant, va animar el noi, i ell va dir als guàrdies: "Deixeu-me anar, perquè pugui parlar amb el rei i amb tots els seus amics que hi són"... No t'avergonyeixes, sent un home, oh miserable amb un cor de bèstia fera, d'agafar homes de sentiments similars amb tu, fets dels mateixos elements, i arrencar-los la llengua, i assotar-los i torturar-los d'aquesta manera? Quart Llibre dels Macabeus 6:5,9

Perquè, en veritat, quan vas ser lligat amb els teus fills, vas estar allà veient Eleazar sent torturat, i vas parlar als teus fills en hebreu: "Fills meus, noble és la lluita; i vosaltres, cridats a ser-hi testimonis de la nostra nació, lluiteu-hi amb zel en nom de la Llei dels nostres pares". Quart Llibre dels Macabeus 7:36-37

Ah, cruel va ser el dia, i tanmateix no cruel, quan el cruel tirà dels grecs va calar foc als seus brasers bàrbars, i amb les seves passions bullents va portar a la catapulta i de tornada als seus turments els set fills de la filla d'Abraham, i els va cegar els ulls, i els va tallar la llengua, i els va matar amb moltes menes de turments. Quart Llibre dels Macabeus 8:32

Oh, fill meu! si sents una paraula, deixa que mori al teu cor i no la revelis a ningú, no fos cas que es convertís en una brasa ardent, et cremés la llengua i et causés dolor al cos, i rebéssiu un oprobí i sigueu avergonyits davant Déu i els homes. La història d'Ahicar 2:2

Oh, fill meu! fes que la teva parla sigui bonica i endolceix la teva llengua; i no permetis que el teu company et trepitgi els peus, no fos cas que et trepitgés el pit en un altre moment. La història d'Ahicar 2:35

Oh, fill meu! Val més ensopegar amb el peu que amb la llengua. La història d'Ahicar 2:45

Fill meu! Si vols ser savi, impedeix que la teva llengua menti, que la teva mà robi i que els teus ulls vegin el mal; llavors seràs anomenat savi. La història d'Ahicar 2:60

Aleshores li van mostrar les lletres escrites amb el seu segell. I quan Haiqâr va veure això, els membres li van tremolar i la llengua se li va lligar de seguida, i no va poder dir ni una paraula de por; però va baixar el cap cap a terra i va quedar mut. La història d'Ahikar 3:34

I quan el faraó va sentir aquelles paraules, es va meravellar i va quedar perplex per la llibertat de la seva llengua i l'agradable del seu discurs. La història d'Ahicar 5:26

I el faraó estava perplex per la llibertat de la seva llengua i la seva audàcia en respondre. Aleshores el faraó es va aixecar del seu tron, es va posar davant d'Haiqâr i li va dir: «Digues-me ara, perquè pugui veure a qui s'assembla el teu senyor, el rei, i els seus nobles, a qui s'assemblen». La història d'Ahikar 5:49

Oh, fill meu! Et desitjava el millor, i em vas recompensar amb maldat i odi, i ara desitjo arrencar-te els ulls, i fer-te menjar per als gossos, i tallar-te la llengua, i tallar-te el cap a la vora de l'espasa, i recompensar-te pels teus actes abominables. La història d'Ahikar 7:43

I sereu el poble del Senyor, i tindreu una sola llengua; i no hi haurà cap esperit d'engany de Beliar, perquè serà llançat al foc per sempre. Testament de Judà 4:30

I per tant, sereu dispersats com Gad i Dan, els meus germans, i no coneixereu les vostres terres, tribu i llengua. Testament d'Aser 1:44

La bona ment no té dues llengües, de benedicció i de maledicció, de menyspreu i d'honor, de tristesa i d'alegria, de tranquil·litat i de confusió, d'hipocresia i de veritat, de pobresa i de riquesa; sinó que té una sola disposició, incorrupta i pura, respecte a tots els homes. Testament de Benjamí 1:37